U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci navrhovatele: **B. H.**, proti odpůrci: **Státní volební komise** se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o návrhu na neplatnost voleb kandidátů do Evropského parlamentu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 17. června 2009 se navrhovatel domáhal rozhodnutí o vyslovení neplatnosti voleb do Evropského parlamentu konaných ve dnech 5. a 6. června 2009. Důvod neplatnosti voleb spatřuje navrhovatel v tom, že dne 2. 6. 2009 požádal starostu obce o vydání volebního průkazu, tuto žádost zopakoval ještě dne 5. 6. 2009 – marně. Dále nebyla volební místnost v Ostroměři řádně označena, vchod do volební místnosti umístěné v budově obecního úřadu se nacházel na jiné adrese (prof. Vojtíška č. p. 103), než se nacházet měl (uvedena byla sousední ulice T. G. Masaryka). Navíc mu členy okrskové volební komise v Ostroměři bylo znemožněno volit kvůli nepředložení občanského průkazu. Předseda volební komise včetně všech přítomných ve volební místnosti navrhovatele *„sborově ‚oslovili' – přímo zvyšovali hlasy, že nemám občanský průkaz a ať opustím volební místnost! Když jsem odvětil, a pravil zda-li mě znají – všichni řekli že mě znají „dobře!" což znělo výhružně a podjatě!"*. V návrhu namítl podjatost JUDr. Miluše Doškové, soudkyně NSS, pro její postup při rozhodování v jedné z jeho dřívějších věcí a dále všech soudců Nejvyššího správního soudu bez bližšího zdůvodnění.

Odpůrce k návrhu vyjádření nepodal.

Návrh není důvodný.

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), za podmínek stanovených zvláštními zákony může se občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo

politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. V daném případě je tím zvláštním zákonem zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu. Dle § 57 tohoto zákona může každý volič zapsaný do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu podat návrh na neplatnost volby kandidáta. Navrhovatel může návrh podat, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby uvedeného kandidáta.

Navrhovatel se domáhá vyslovení neplatnosti volby všech kandidátů zvolených v daném volebním obvodu, kterým je ve smyslu dikce zákona celá Česká republika (§ 2 odst. 3 zákona č. 62/2003 Sb.). Navrhovatel se domnívá, že všichni kandidáti byli zvoleni neplatně, neboť mu nebyl vydán voličský průkaz, nebylo mu umožněno hlasovat a navíc se volební místnost, kterou nepochybně našel a z níž se nechal vyvést Policií ČR, nacházela na vedlejší ulici, než bylo avizováno.

Nejvyšší správní soud posoudil jednotlivé námitky navrhovatele následovně.

Dle § 30 odst. 1 písm. a) zákona č. 62/2003 Sb. vydá obecní úřad voličský průkaz voliči, který je u tohoto obecního úřadu zapsán v seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu a nebude moci anebo nehodlá volit ve volebním okrsku, pro který je tento seznam veden. Volič může požádat o vydání voličského průkazu ode dne vyhlášení voleb, a to písemným podáním opatřeným ověřeným podpisem voliče, doručeným nejpozději 15 dnů přede dnem voleb obecnímu úřadu nebo zastupitelskému úřadu (§ 30 odst. 2). Jestliže navrhovatel požádal o vydání voličského průkazu poprvé až v úterý 2. 6. 2009 (3 dny před prvním dnem voleb), učinil tak dávno po lhůtě stanovené § 30 odst. 2 zákona č. 62/2003 Sb. Obecní úřad nebyl oprávněn v této situaci vydat navrhovateli voličský průkaz. Jen na okraj lze poznamenat, že z návrhu není patrné, zda měla žádost o vydání voličského průkazu formu písemnosti opatřené ověřeným podpisem navrhovatele. Tato skutečnost však nemá za daných okolností vliv na posouzení celé situace soudem, který dospěl k závěru, že v tomto jednání nelze spatřovat porušení volebního zákona.

Další námitkou navrhovatele je, že mu volební komise neumožnila v sobotu 6. 6. 2009 v 13:44 (tento čas byl dle tvrzení navrhovatele odsouhlasen na jeho vyzvání osobami přítomnými ve volební místnosti) hlasovat, jelikož nemá občanský průkaz. Dle § 36 odst. 3 zákona č. 62/2003 Sb. prokáže volič po příchodu do volební místnosti svoji totožnost a státní občanství ČR platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem nebo platným občanským průkazem. Hlasování není umožněno osobě, která neprokáže svou totožnost a občanství ČR (§ 36 odst. 4). Navrhovatel nezpochybňuje, že se při vstupu do volební místnosti neprokázal platným občanským průkazem či cestovním pasem, výslovně uvádí, že mu nový občanský průkaz dosud nebyl vydán. Okrsková volební komise postupovala v souladu s § 36 odst. 4 zákona č. 62/2003 Sb., když neumožnila navrhovateli hlasovat.

Poslední námitkou je uvedení nesprávné adresy volební místnosti, místnost nebyla označena. Starosta obce je povinen nejpozději 15 dnů přede dnem konání voleb zveřejnit způsobem v místě obvyklým oznámení o době a místě konání voleb. Bylo-li na území obce

zřízeno více volebních okrsků, uvede, které části obce náležejí do jednotlivých volebních okrsků, a oznámení zveřejní na území každého z nich. Zároveň starosta uvede v oznámení adresy volebních místností (§ 32 odst. 2 zákona č. 62/2003 Sb.).

Jak vyplývá z oficiálních údajů Českého statistického úřadu zveřejněných na webové stránce www.volby.cz, nachází se na území obce Ostroměř dva volební okrsky. Nejvyšší správní soud neprováděl ohledně zjištění, jaká adresa volební místnosti byla uvedena na oznámení starosty obce, žádné dokazování, neboť se tato otázka nejeví jako podstatná. Navrhovatel totiž sám ve svém návrhu uvádí, že jako místo voleb byla uvedena budova obecního úřadu. Ta z jedné strany přiléhá k ulici T. G. Masaryka, která měla být dle tvrzení navrhovatele uvedena v oznámení starosty, z druhé strany přiléhá k ulici prof. Vojtíška. Navrhovatel uvádí, že budova obecního úřadu již nemá v důsledku přestavby vchod z ulice T. G. Masaryka, ale jen z ulice prof. Vojtíška, proto měla být uvedena správná adresa budovy obecního úřadu (ulice prof. Vojtíška). Navrhovatel tak ve svém návrhu netvrdí, že z oznámení starosty nebylo zřejmé, kde se volební místnost nachází, toliko polemizuje s tím, na jaké adrese se nachází obecní úřad. Smyslem oznámení starosty o adrese volební místnosti je, aby voliči věděli, kam se mají dostavit za účelem vykonání svého aktivního volebního práva. Pokud i přes případné nepřesnosti v adrese budovy, v níž se nachází volební místnost, je zcela zřejmé, kde se volební místnost nachází, nelze hovořit o porušení volebního zákona.

Navrhovatel zmiňuje, že volební místnost nebyla řádně označena, avšak neuvádí v tomto směru žádné konkrétní skutečnosti. Nejvyšší správní soud z důvodu neurčitosti námitky navrhovatele jen obecně konstatuje, že dle § 33 odst. 1 zákona č. 62/2003 Sb. má být na objektu, v němž se nachází volební místnost, vyvěšena vlajka České republiky a Evropské unie a ve volební místnosti umístěn velký státní znak. O žádném jiném označování volební místnosti či budovy zákon nehovoří.

Pokud jde o další důvody v návrhu uvedené (tvrzené porušení zákona při předchozích volbách, nezákonný postup při změně názvu ulice atd.), ty nejsou pro jeho posouzení rozhodné a soud se jimi nezabýval.

Nejvyšší správní soud neshledal ve skutečnostech uváděných navrhovatelem žádné porušení zákona, a proto zamítl návrh na vyslovení neplatnosti volby všech kandidátů do Evropského parlamentu jako nedůvodný.

Jen pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že již samostatně nerozhodoval o námitce podjatosti vznesené navrhovatelem vůči soudkyni JUDr. Miluši Doškové, neboť ta dle rozvrhu práce není členkou senátu, jemuž přísluší rozhodnout ve věci. Pro naprostou nekonkrétnost pak nerozhodoval ani o námitce podjatosti vznesené souhrnně vůči všem ostatním soudcům Nejvyššího správního soudu včetně členů volebního senátu; ostatně nahlíženo logikou takto uplatněné námitky by na Nejvyšším správním soudě nebyl žádný soudce, který by o podjatosti mohl rozhodnout.

Dle § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu v souladu s § 90 odst. 3 větou druhou s. ř. s. bez jednání.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** řádné opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. července 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu